

Jan Tomczak

"Katechese - Gemeinde : ein
Werkbuch", Bruno Dreher,
Graz-Wien-Köln 1970 : [recenzja]

Collectanea Theologica 45/2, 208

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Bruno DREHER, *Katechese — Gemeinde. Ein Werkbuch*, Graz—Wien—Köln 1970, Verlag Styria, s. 329.

Omawiana książka, analizująca wzajemne oddziaływanie oraz powiązanie katechezy i wspólnoty parafialnej, nie jest dziełem jednego autora, jak mogłaby sugerować karta tytułowa, lecz pracą zbiorową dwudziestu przedstawicieli Austrii, RFN i Szwajcarii. Na trzydzieści cztery tematy znajdujące się w książce, dziewięć opracował Bruno Dreher. Dwadzieścia pięć zagadnień przygotowali inni członkowie zespołu. Już sama liczba autorów, a przede wszystkim ich nazwiska, świadczą, że książka jest napisana z dużą znajomością przedmiotu. Całość pracy została podzielona na cztery rozdziały: struktura wspólnoty, wiara i modlitwa, sakramenty — święta — rok kościelny, życie chrześcijańskie.

Tylko wtedy orędzie głoszone na katechizacji prowadzi do wiary, gdy katechizowani wprawiają się w działanie chrześcijańskie we wspólnocie parafialnej. Z tego oczywistego stwierdzenia wynika, że katechizowanie staje się owocne w oparciu o wspólnotę parafialną. Należy zaznaczyć, że katecheza „interpretacji” jest w ogóle niemożliwa do przeprowadzenia bez uwzględnienia życia wspólnoty parafialnej. Na katechezie tłumaczymy i wyjaśniamy w świetle objawienia życie religijne otoczenia, w którym dojrzewają dzieci i młodzież. Słusznie można powiedzieć, że wspólnota parafialna inspirowała katechezę i na odwrót, katecheza kształtuje wspólnotę parafialną.

Książka nie ogranicza się do teoretycznych rozważań na temat związku katechezy ze wspólnotą parafialną. Daje konkretne inicjatywy i modele, jak może wyglądać i rozwijać się współpraca między nauczaniem religijnym i wspólnotą parafialną, ewentualnie domem rodzinnym. Autorzy katechetom, duszpasterzom parafialnym i rodzicom podsuwają modele i rady. Pokazują katechetom, jak stosownie do wieku dzieci i młodzieży powinni przedstawiać i organizować służbę Bogu w liturgii lub jak korzystać w nauczaniu religijnym z filmów. Duszpasterzom pracującym w parafii przedstawiają, w jaki sposób katecheza dzieci może oddziaływać na wspólnotę dorosłych. Książka zawiera także dla rodzin konkretne i praktyczne wskazówki, jak kształtować życie religijne przez różne uroczystości, np. w adwencie, na św. Mikołaja, w Boże Narodzenie, przy pierwszej Komunii św. Mówi nawet o tym, jak przez chrześcijańskie znaki i symbole może powstać w domu atmosfera religijnej szczeroci i otwartości. Jak konkretne wskazania podaje książka, niech świadczy choćby omawianie w niej zeszytu do religii, który ma stanowić niejako most między katechezą a rodziną. Wprawdzie autorzy ukazują, jak praktycznie realizować katechizację we wspólnocie parafialnej w warunkach austriackich i zachodniemieckich, aby była owocna, jednak dużo wskazań i propozycji tam podanych można wykorzystać również i u nas. Dlatego wydaje się, że omawiana książka może przynieść dużo pożytku nie tylko wykładowcom katechetyki, ale przede wszystkim ich słuchaczom, którzy idąc w teren będą mieli wiele propozycji i wskazań do owocnego katechizowania przez wciąganie w tę sprawę całej wspólnoty parafialnej. Choć wiele wskazówek podanych w książce wydaje się nie do zrealizowania, nie osłabia jej wartości jako cennego wkładu w działalność teoretyczną i praktyczną na polu katechizacji.

ks. Jan Tomczak SJ, Warszawa

Zum Religionsunterricht morgen, t. I: *Perspektiven künftiger Religionspädagogik*, wyd. Wolfgang G. Esser, München—Wuppertal 1970, Verlag J. Pfeiffer — Jugenddienst Verlag, s. 503.

Chrześcijaństwo głęboko przeniknęło kulturę europejską. Wprowadzenie w tradycję kulturową Europy jest niemożliwe bez jednoczesnego zapoznania z jej korzeniami, tkwiącymi w Starym i Nowym Testamencie. Decyzje podej-